

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Paszyńska-Michałowska

Sędziowie: SO Ewa Fras-Przychodni

SO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...) Fundusz (...) w K.

przeciwko T. S.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 31 października 2013r., sygn. akt II.Co.5792/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/ Ewa Fras-Przychodni /-/ Anna Paszyńska-Michałowska /-/ Joanna Andrzejak-Kruk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31.10.2013r. Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu oddalił wniosek wnioskodawcy o nadanie na jego rzecz – jako następcy prawnego (...) Banku SA we W. – klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 20.09.2012r., sygn. akt VI.Nc-e. (...) Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie.

Jako podstawę powyższego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 788 § 1 k.p.c. i wyjaśnił, że wierzyciel nie zdołał wykazać za pomocą dowodów określonych w tym przepisie, że w wyniku zawarcia umowy przelewu nabył wierzytelność służącą mu od dłużnika. Sąd podkreślił, że wszystkie elementy potrzebne do stwierdzenia, że przelew wierzytelności doszedł do skutku powinny być wykazane za pomocą środków dowodowych określonych w art. 788 § 1 k.p.c. Wierzyciel przedłożył wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 7.06.2013r. zawartej pomiędzy nim a (...) Bankiem SA we W. wraz z aneksem do umowy oraz załącznikiem do aneksu. Podpisy złożone pod tymi dokumentami zostały urzędowo poświadczone w rozumieniu art. 96 pkt 1 Prawa o notariacie. Załącznik do aneksu do umowy przelewu wierzytelności nie wskazuje jednak na fakt przejścia uprawnienia stwierdzonego prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 20.09.2012r. (sygn. akt VI.Nc-e. (...)), bowiem zawiera jedynie imię i nazwisko dłużnika wraz z danymi dotyczącymi umowy o kartę kredytową, będącej źródłem powstania zobowiązania wobec poprzedniego wierzyciela. Na wezwanie do wykazania przejścia uprawnienia dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym wierzyciel przedłożył natomiast wydruk elektroniczny z akt sprawy, powołując się na zapis

w pozwie o zapłatę wskazujący, iż dochodzone roszczenie (według oznaczenia sprawy) oraz związane z nim oznaczenie w umowie przelewu dotyczą tej samej wierzytelności. Nie można było wobec tego uznać, że wnioskodawca jako nowy wierzyciel wykazał w pełni przejście na niego obowiązku stwierdzonego w tytule egzekucyjnym za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Stanowiło to przeszkodę do uwzględnienia wniosku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca, zarzucając:

1. naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że przedłożone przez niego dokumenty w postaci wyciągu z umowy przelewu wierzytelności wraz z aneksem, opatrzone urzędowo (notarialnie) poświadczonymi podpisami nie stanowią wystarczającego dowodu przejścia na niego praw i obowiązków z umowy zawartej pomiędzy (...) Bankiem SA we W. a dłużnikiem;
2. naruszenie art. 129 k.p.c. poprzez uznanie, że wydruk pozwu i załączników z elektronicznego postępowania upominawczego – przedłożone jedynie celem wyjaśnienia wątpliwości sądu pierwszej instancji czy cesja dotyczyła wierzytelności objętej prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu elektronicznym – potwierdzone za zgodność przez profesjonalnego pełnomocnika nie spełniają przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie jego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, ewentualnie zaś o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie od dłużnika na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd I instancji słusznie uznał, że dołączone do wniosku i odpowiadające wymogom formalnym z art. 788 § 1 k.p.c. dokumenty w postaci wyciągów z umowy przelewu z dnia 7.06.2013r. i aneksu do tej umowy z dnia 24.06.2013r., a także fragmentu załącznika do aneksu nie pozwalają na ustalenie, aby przedmiotem przelewu była wierzytelność wobec dłużniczki T. S. stwierdzona nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12.11.2012r. Z umowy wynika jedynie, że w następstwie cesji skarżący nabył od (...) Bank SA we W. wierzytelność wobec T. S. wynikającą z umowy o kartę kredytową nr KK\ (...). Oznaczając zbywaną wierzytelność nie zawarto natomiast w załączniku do aneksu żadnych danych, które choćby pośrednio nawiązywałyby do nakazu zapłaty. Z uwagi na przedstawienie jedynie fragmentu załącznika trudno stwierdzić, do czego odnoszą się data 20.01.2007r. oraz poszczególne wymienione w tabeli kwoty. O tożsamości obu wierzytelności nie może zaś przesądzać sama zbieżność imienia i nazwiska dłużnika wymienionego w umowie cesji i w nakazie zapłaty.

Nie jest do końca jasne stanowisko skarżącego odnośnie przedstawionych przez niego wydruków z akt sprawy, w której wydany został nakaz zapłaty na rzecz (...) Banku SA we W.. Z jednej strony bowiem w zażaleniu podnosi się, że miały one charakter jedynie pomocniczy (i zmierzały do wyeliminowania wątpliwości Sądu I instancji, czy cesja dotyczyła wierzytelności objętej nakazem), z drugiej zaś – skarżący zarzuca błędne uznanie, że „nie spełniają one przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c.”. Z całą pewnością wykazanie przejścia uprawnień na rzecz skarżącego wymagało dalszych dowodów, skoro treść umowy przelewu była niewystarczająca. Z uzasadnienia pozwu złożonego przez pierwotnego wierzyciela w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI.Nc-e. (...) wynika, że dochodził on roszczenia wynikającego z umowy nr „KK\ (...)”, a więc tej samej, która wymieniona została w załączniku do aneksu do umowy przelewu. Wydruk pozwu nie jest jednak dokumentem urzędowym ani prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym, a tylko takie dokumenty – w myśl art. 788 § 1 k.p.c. – mogą stanowić podstawę ustalenia przejścia uprawnienia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. Powoływanie się przez skarżącego na art. 129 § 2 i 3 k.p.c. jest zaś chybione już z tego względu, że akurat wydruk pozwu nie został poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata. Ponadto, zgodnie z art. 129 § 3 k.p.c., charakter dokumentu urzędowego ma jedynie zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w

sprawie pełnomocnika strony. Poświadczenie nie zmienia natomiast charakteru dokumentu „źródłowego”, który – aby stanowił wystarczający dowód w postępowaniu klauzulowym – sam musi być dokumentem urzędowym lub zawierać podpis urzędowo poświadczony. Wykluczone jest przyjęcie, że wskutek poświadczenia za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika odpisu dokumentu prywatnego dokument ten nabiera charakteru dokumentu urzędowego albo dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

W tym stanie rzeczy i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne.

/-/ Ewa Fras-Przychodni /-/ Anna Paszyńska-Michałowska /-/ Joanna Andrzejak-Kruk